

lemmer bekendt, at Forordningen af 1ste Oktober 1802 lægger Skat paa en Del faste Eiendomme, ja, jeg havde nær sagt paa alle faste Eiendomme, idet det vistnok oprindeligt var Meningen at beskaffe al fast Eiendom, baade Jord og Bygninger, men man indskrænkede sig dog til at lægge denne Skat paa Bygninger, forsaavidt der dert drives afgiftspligtigt Erhverv. Man er vel sagten gaaet ud fra den Forudsætning, at der til selve Jordbruget hørte en vis Del af Bygningerne, og disse vare jo den Gang, i alt Fald forsaavidt de tilhørte Bønder, ikke af synderlig Værdi; derfor har man rimeligvis ikke lagt nogen Skat paa dem. Siden have imidlertid Ejerne forandret sig; Bygningernes Værdi er stegen, vi have faaet en ny Næringslov osv., og man har da — maasse fordi der til forskjellige Landtendomme mulig hører mere store artebe Bygninger, end der behøves — tænkt paa at lægge en Bygningskat paa samtlige Bygninger. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at et saadant Forslag er blevet forkastet, men det vil tillige ses, at denne Tanke ikke ganske er opgivet, idet vi have et Cirkulære fra den meget ærede Finanzminister, som findes i Ministerialtidenden Nr. 3 af 19de Januar d. A., ifølge hvilket det er paatænkt at lægge en Skat paa alle Bygninger, dog saaledes, at der bliver en lille Del fri af de Bygninger, som høre til Agerbrug, altsaa de, som isorveien ere beskattede efter Skatloven. Jeg tror nu, at man overhovedet har faaet nok af de faste Statter, af Prioritetsstatterne. Jeg betragter det allerede som meget misligt, at vi have Statter, med Hensyn til hvilke det næsten ser ud til, at vi ikke kunne blive af med dem, og jeg kan derfor ikke være med til at paalægge nye Prioritetsstatter, men jeg tror, at vi overhovedet mere og mere maa gaa over til den rene Indkomstbeskatning, paa hvis Principer jeg har bygget de Forslag, jeg her har stillet, og som jeg nu skal begrunde. Af § 35 i Forordningen af 1ste Oktober 1802 vil det ses, hvilke Bygninger der overhovedet ere fritagne for at svare Afgift. For det første ere alle Hovedgaard-, Prestegaards- og Degneholtgers Bygninger ubetinget fritagne, men dernæst er der ogsaa en anden Klasse Bygninger,

som efter Danff Lov 3—13—23 ubetinget fritages, saaledes f. Ex.: de, der behøves af Grovsmede, Teglbændere, Folk, som være Bademel, Skræddere, som sy for Bønder osv., og denne Ret vedbleve de Paagældende fremdeles at beholde efter § 35 i Forordningen af 1ste Oktober 1802. Da kom imidlertid den nye Næringslov af 29de December 1857 med sin § 71; hvori der siges, at den disse Folk hidtil hjemlede Fritagelse skal i Tilfælde af Flytning kun tilkomme dem indtil den 1ste April 1862; men netop de Næringsveite, jeg har nævnt, og som vi kunne kalde de grovere Haandværk, ere i Reglen utilstrækkelige til at give de vedkommende Familier den fornødne Indtægt, og de have derfor hidtil i Reglen været drevne i Forbindelse med Landbrug. Næringsloven sætter imidlertid disse Folk ubetinget i Skat af hele deres Bygning efter Forordningen af 1ste Oktober 1802, og derved er det, at Uretfærdigheden kommer til at indtræde. Meningen med §§ 35 og 36 i Forordningen af 1802 er nemlig kun den, at Byksteder, større Fabrikbygninger og Mollebrug skulle beskattes, men man giver sig pludselig til at anvende denne Lovs Bestemmelser paa et Omraade, hvor det aldrig har været tænkt at anvende dem, og derved er det, at den Forargerlige i Grunden kommer til at opstaa. Jeg skal ophylse dette ved et Exempel, skjøndt det er Forhold, hvortil de fleste vistnok kjende mere eller mindre. Et Hus er f. Ex. taxeret til 900 Rd., og lad os sige, at den vedkommende Haandværker til Underhold for sig og sin Familie har en Indtægt af 300 Rd., men deraf har han de 200 Rd. ved Landbrug, og kun de 100 Rd. har han derved, at han driver lidt Bødkeri eller Tømmerhaandværk. Nu sættes imidlertid hele hans Bygning i Skat, som om Bødkeri eller Tømmerhaandværket var det Gæste, hvoraf han havde nogen Næring, og det er det, mit første Udbringingsforslag tilfigter at forebygge, idet de vedkommende kommunale Bestyrelser derefter een Gang om Aaret skulle opgive til Branddirektørerne, hvor stor en Indtægt de Mænd eller de Familier, som drive et blandet Erhverv, have ikke alene af deres Agerbrug, men tillige af deres bygningsafgiftspligtige Erhverv. Naar Ind-